

Munabetri fyri børn at síggja sjónleik á palli

— ístaðin at sita óvirkin frammanfyri sjónvarpið, sigur Páll Danielsen, ein av leikarunum í Pinocchio.

Páll Danielsen las søguna um Pinocchio fyrstu ferð, tá hann var 10 ára gamal, so hann hevði eina hómung av, hvussu hesin leiklutur skuldi spælast. Við leiðbeining frá Kára Øster og við at eygleiða eldri fólk, hevur tað eydnast honum at mynda gamla snikk-arameistararnar Gepetto á sera hugnaligan hátt.

Í hesum døgum verður sjónleikurin Pinocchio framfördur fyri nærum fullum húsum í Havn.

Tað er Kári Øster, sum hevur sett leikin upp á pall, við hjálp frá Rosu á Rógvu. Ein av høvuðsleikarunum er Páll Danielsen, studentaskúlanæmingur, sum sera heppin megnar at geva leikinum innihald við leikluti sínum sum Gepetto, snikkarameistarinn. Páll Danielsen, studentaskúlanæmingur, er 19 ára gamal og hevur luttikið á kvøldskeiðum hjá Havnar Sjónleikarfelag, tá hann var 15–16 ára gamal og spælt við í sjónleikinum »Steðgið bilinum«. Hann sigur seg altíð hava havt áhuga fyri sang og sjónleiki, men at hann ikki tordi at fara á sjónleikaraskeið kortini. Spurdur um hann var smæðin, sigur Páll Danielsen, at hann ikki veit tað, men at hann ið hvussu so er ikki er serliga framligur.

Tað var tó ikki kvøldskúlaundirvísingin sum

var byrjanin til sang og sjónleikarframförlurnar, sum Páll hevur luttikið í higartil.

Ivaleytt mong munnu kenna Páll og beiggja hansara Súna, sum framfördur á Leikhúskabarettini á Ólavssøku í fjør. Hetta færdi við sær, at beiggjarnir hava verið bidnir um at framføra á samkomum kring landið í heyst, eins og teir hava undirhildið á ársveitslum og øðrum samkomum í Havn, fleiri ferðir.

Hvat var byrjanin til hesa framförlu?

— Í heimi okkara hava vit altíð sungið og spælt nógv. Pápi spældi guitar, tá eg og beiggi mín Súni vóru smádreingir. Seinni royndu vit okkum sjálvir, og foreldur okkara góvu okkum sangbækur og tilfar, so vit kundu læra okkum so frægt, sum vit nú einaferð duga.

At Páll og Súni Danielsen duga at syngja og framføra er eingin loyna. Serliga ein samandrættur av føroyskum sangum

hava verið væl móttiknir.

Hvor hevur sett føroysku sangirnar saman?

— Tað vita vit ikki. Hesir hava verið framfördir á V4 samkomu í Fuglafirði einaferð í 60-unum, og tá tóku vit tað upp á band. Seinni bleiv bandið

burtur, men vit dugdu tað uttanat, og tóku tað fram eina ferð vit skuldu undirhalda á jólaveitslu á Venjingskúlanum fyri fyra árum síðani, har vit báðir gingu í skúla. Ein fastur tættur tey næstu árin á skúlanum var at framføra sangir og smáleikir. Eitt nú spældu vit brot úr leikinum »Spanska flugan« og brot úr øðrum leikum, og hetta færdi við sær, at vit vóru nakrir næmingar í minum skúla-flokki, sum fóru á sjónleikaraskeið. Tá leikurin »Steðgið bilinum« skuldi framførast, var eg biðin um at spæla við, sigur Páll, og seinni tá Leikhúskabarettin í fjør varð framförd í Sjónleikarhúsinum, vóru Súni og eg bidnir um at luttaka.

Hvussu dæmar tær Gepetto?

— Hann er fittur, heldur lógin gamal maður. Eitt sindur av einum serlingi eisini, tí hann hevur leikur, sum hann tosar við. Helst tí hann kennir seg einsamallan og ikki kemur so nógv út millum fólk.

Hvussu er tað at spæla so gamal maður, tá tú bert er 19 ár?

— Tað kann sjálvsagt verða eitt sindur trupult, tá so nógvur munur er á aldrinum. Eg havi her fingið góða leiðbeining frá leikstjóranum, umframt at eg havi hugt eftir, hvussu eldri fólk ganga, sita o.s.fr. Geopetti er heldur bogin, og tá hann skundar sær, so gongur

Leygardagur 28. januar 1984

tað heldur seint fyri seg. M. a. havi eg eygleitt abba mín.

Hvussu dæmar børnum sjónleikin um Pinocchio?

— Á áskoðarafjøldini kennist tað, at børnini rættiliga liva seg inn í tað, sum fer fram á pallinum.

Gepetto er nógv á pallinum, og hann gongur aftur og fram, tosar við seg sjálfan — spyr og svarar. Tá er tað ikki altíð, at børnini dáma søgugongdina, men lata hoyra frá sær, so sum tey vilja hava, at tað skal fara fram.

— Eitt nú inni í hvalinum, tá Gepetto sigur, at nú sær hann ikki Pinocchio aftur, rópa børnini ofta: »Jú, hann liggur á gólvinum aftanfyrri teg.«

— Tá kann ofta vera trupult at halda sær og ikki fara at flenna.

Av tí at børnini luttaka so aktivt í tí sum fer fram á pallinum, er tað eisini umráðandi, at vit ikki yvirspæla, tí tá kann tað gerast ov ógvusligt fyri børnini.

Annars hava skúlar og barnagarðar heitt á Sjónleikarfelagið um at fáa sjónleikin Pinocchio framfördan í dagtímunum, so børnini í felag kunnu fáa hesa uppliving.

— Vit hava hoyrt t.d. frá barnagarðum, at nøkur børn hava sæð leikin, meðan onnur ikki vita,

hvat hann snýr seg um.

Tað er eisini umráðandi, at vit vekja áhuga hjá børnum fyri sjónleiki, so tey ikki bert sita óvirkin frammanfyri sjónvarpinum. Børnini eru framtíðar áskoðarar og eisini tey, sum seinni skulu spæla sjónleik, so tað ræður um at fáa tey við.

Annars er ætlanin at fara út á bygdirnar við leikinum, tá vit um hálfan februar gevast at spæla í Sjónleikarhúsinum.

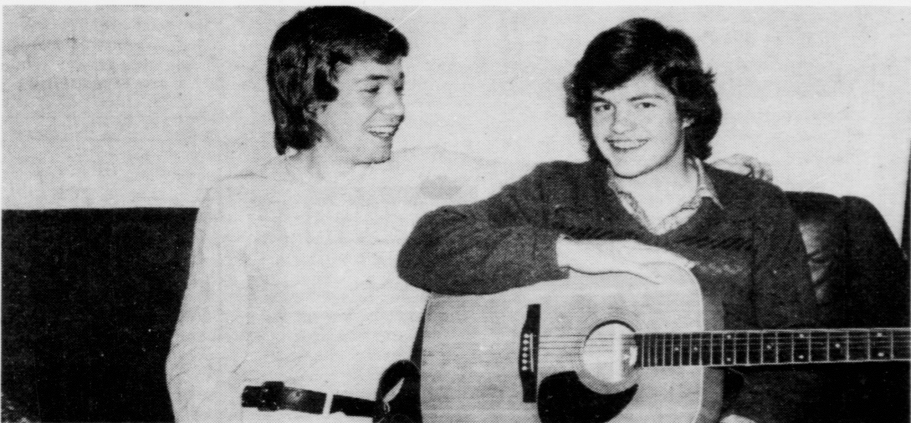
Trupulleikin er bert, at av nýggju leikarum er sjeið fólk, sum eru í arbeiði, og tí er tað torført at savna leikararnar saman í arbeiðstíðini.

Hvur sjónleikurin givur tað áhuga fyri at halda fram í hesum yrki?

— Ja, eg kundi hugsa mær at gjørt meira við hetta. Eitt nú sum part í minum yrki frameftir, men eg vænti ikki, at tað ber til at gera hetta til arbeiði burturav.

Hvorjar ætlanir hevur tú?

— Ætlanin er at fara á Kungälv háskúlan í Svøriki, har ein kann velja dramaundirvísing sum sergrein. Síðan er ætlanin at koma heim aftur at gera okkurt fyrifallandi arbeiði í eitt ár. Tíðin fer at visa, hvat tað annars spyrst burturúr, sigur Páll Danielsen at enda.

Páll og Sune Danielsen, 19 og 18 ára gamlir, eru kendir fyri songframförlur teirra. Byrjanin var á Venjingskúlanum, har beiggjarnir gingu í skúla. Nú eru teir báðir fluttir niðan í Hoydalar, har teir ganga í 3.G. Kvøldseturnar í Hoyðølum hava eisini verið myndaðar av Páll og Sune.